

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະຫານປະເທດ

ເລກທີ.....**241**...../ປປ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **29 ທັນວາ 2021**

ລັດຖະດຳລັດ ຂອງປະຫານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນຸນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບບັບປຸງ
ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 37/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 17/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ
2021.

ປະຫານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະຫານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລູນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 37 / ສພຊ
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 / 11 / 21

ມະຕີ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກິດໝາຍວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

- ອີງຕາມລັດຖະບໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ 1 ແລະ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກິດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂຶ້ນແຂວງ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2020) ມາດຕາ 11 ຂໍ 1.

ພາຍຫຼັງທີກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເກືອທີ 2 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຝີຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລີກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກິດໝາຍວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃນວາລະຕອນບ່າຍຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 15 ພະຈິກ 2021 ແລະ ຖືກິຝີຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ໃນວາລະຕອນບ່າຍຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕິກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກິດໝາຍວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍຄະແນນຫຼາຍກວ່າເຖິງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕີສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ບອ ໄຊສິມພອນ ພິມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 10 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ພາກທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເປັນເອກະພາບ ໃນ ຂອບເຂດທີ່ວະເທດ ແນໃສຮັບປະກັນ ເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ຜົນແຜ່ນດິນຮັບຄືບຖ້ວນຂອງຊາດ ແລະ ຄວາມ ຫັ້ນຄົງຂອງຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ສ້າງຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ເປັນຊາຍແດນແຫ່ງສັນຕິພາບ, ສະຖຽນລະພາບ, ມິດ ຕະພາບ, ການຮ່ວມມື ແລະ ການຝັດທະນາ ແບບຍືນຍົງກັບປະເທດໄກ້ຄຽງ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປຶກປັກຮັກສາ ແລະ ຜັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ເສັ່ນ ແລະ ທິດຕັ້ງສາການມາສັ່ນດັ່ງກ່າວ ທີ່ກຳນົດຂອບເຂດດິນແດນ ເທິງໝໍ້າ ດິນ, ຜົນດິນ, ນ່າມນ້ຳ ແລະ ນ່ານຳ ຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຮຸກກຳນົດດ້ວຍ ສິນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບຊາຍແດນ ທີ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ປະເທດໄກ້ຄຽງ ເປັນພາສີ ແລະ ລະບົບຫຼັກໝາຍຊາຍແດນ ຢູ່ຜູມປະເທດຕົວຈິງ. ໃນກໍລະນີຊາຍ ແດນແຫ່ງຊາດຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກັບປະເທດໄກ້ຄຽງໄດ້ນີ້ ຍັງບໍ່ທັນຖືກກຳນົດ ຢ້າງເປັນທາງການ ຕາມກົດໝາຍສາກົນ ຕ້ອງສ້າງສິນທິສັນຍາກັບປະເທດໄກ້ຄຽງດັ່ງກ່າວ ເພື່ອກຳນົດຊາຍແດນແຫ່ງ ຊາດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນໍາໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ສິນທີສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດ ໄກສະກົງ ເປັນພາສີ ທີ່ກຳນົດເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ລວມທັງແຜນທີ່ຊາຍແດນ ແລະ ອະນຸສັນຍາ ຂຶ່ງເປັນເອກະສານແນບຕິດ ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຕັດແຍກອກຈາກສິນທີ່ສັນຍາດັ່ງກ່າວ;**
2. **ສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ສິນທີ່ສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດໄກສະກົງ ເປັນພາສີ ທີ່ກຳນົດກ່ຽວກັບລະບຽບການຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນ, ດ່ານຊາຍແດນ ແລະ ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ລວມທັງສິນທີ່ສັນຍາອື່ນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ;**
3. **ຫຼັກໝາຍຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍທີ່ເປັນວັດຖຸ ທີ່ນໍາໃຊ້ເຜື່ອໝາຍ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ທີ່ດີເນັ້ນຂອງເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຢູ່ພຸມປະເທດຕົວຈີງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບຊາຍແດນ;**
4. **ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດພື້ນດິນ ໝາຍເຖິງ ຫົດຕັ້ງສາກແຕ່ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດເທິງໜ້າດິນລົງໄປ ຜົ້ນດິນ;**
5. **ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດເທິງອາກາດ ໝາຍເຖິງ ຫົດຕັ້ງສາກ ແຕ່ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດເທິງໜ້າດິນຂຶ້ນ ໄປນ່ານຝ້າ;**
6. **ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ແຂດການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ທີ່ມີເຂດແດນສ່ວນໜຶ່ງຕິດກັບຂຊາຍ ແດນແຫ່ງຊາດ. ການກຳນົດຂອບເຂດບໍລິເວັນຊາຍແດນ ໃຫ້ນັບແຕ່ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດເຂົ້າມາຈົນສຸດເຂດການ ປົກຄອງຂອງບ້ານ ທີ່ມີເຂດແດນສ່ວນໜຶ່ງຕິດກັບຂຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;**
7. **ເຂດຫວັງຫ້າມ ໝາຍເຖິງ ເນື້ອທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ຂຶ່ງຕິກກຳນົດ ເຜື່ອຄຸ້ມຄອງ, ປັບປຸງກັນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮັບຮອຍຂອງສັງຄົມ ລວມທັງສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານການແຊກແຊງ, ທ່າລາຍ, ຊຸດຄົ້ນ, ເວັບກໍາຄວາມລັບຂອງຊາດ;**
8. **ນໍາມັນ້າ ໝາຍເຖິງ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ ທີ່ເປັນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສິນທີ່ສັນຍາ ກ່ຽວກັບຊາຍແດນ;**
9. **ແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງແມ່ນໍ້າ ຫຼື ຫ້ວຍນໍ້າ ທີ່ໄຫຼູຜ່ານ ຫຼື ໄຫຼູຕາມ ເສັ້ນຊາຍ ແດນແຫ່ງຊາດ ຂຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດເທິງແຜນດິນ (National Land Border) ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບຊາຍແດນ;**
10. **ດ່ານ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ຄວບຄຸມ, ກວດກາການ ເຊົ້າ-ອອກຂອງບຸກຄົນ, ຍານຸພາຫະນະ, ຍານຸພາຫະນະການບິນ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸຜົນ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕາມເສັ້ນຫາງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຂຶ່ງລວມມີ ດ່ານຊາຍແດນ ແລະ ດ່ານສະໜາມບິນສາກົນ;**
11. **ດ່ານຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ຄວບຄຸມ, ກວດກາການ ເຊົ້າ-ອອກຂອງບຸກຄົນ, ຍານຸພາຫະນະ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸຜົນ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕາມເສັ້ນຫາງ ທາງລົດ, ຫາງລົດໄຟ ແລະ ຫາງນໍ້າ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;**
12. **ດ່ານສະໜາມບິນສາກົນ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ຄວບຄຸມ, ກວດກາການ ເຊົ້າ-ອອກຂອງບຸກຄົນ, ຍານຸພາຫະນະການບິນ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸຜົນ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕາມເສັ້ນຫາງບິນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;**

13. ບໍລິເວນດ່ານຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ເນື້ອທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ຊຶ່ງມີເຂດແດນການປົກຄອງສ່ວນໜຶ່ງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃນນັ້ນລວມມີສະຖານທີ່ຮັດວຽກສະເພາະຂອງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງລັດຕາມຂະແໜງການ ແລະ ການດໍາເນີນກິດຈະການຕ່າງໆ ຢູ່ບໍລິເວນດ່ານຊາຍແດນ ແລະ ມີປ້າຍຊັ້ນອກ ບໍລິເວນດ່ານ;

14. ຈຸດຜ່ານຊາຍແດນຊ່ວຄາວ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ທີ່ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານຂອງປະເທດໄກ໌ຄຽງ ຕິກລົງເປົາ ເພື່ອອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການເຂົ້າ-ອອກຂອງບຸກຄົນ, ຍານັາມພາຫະນະ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ສິ່ງຜ່ານ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸຜັນ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ຫຼື ສຸກເສີນ;

15. ການປ້ອງກັນຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ທຸກການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ມາດຕະການ ໃນການປົກປັກຮັກສາເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ຜົນແຜ່ນດົນອັນຄົບທີ່ວັນຂອງຊາດ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮັບຮອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ດ້ວຍກໍາລັງແຮງສັງລວມຂອງທີ່ວປ່ວງຊື່ນ;

16. ການສ້າງທ່າສະໜາມປ້ອງກັນຊາຍແດນທີ່ວປ່ວງຊື່ນ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງປັດໄຈ ແລະ ເງື່ອນໄຂຮອບດ້ານໃຫ້ແກ່ການ ຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນຊາຍແດນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ການຜັດທະນາເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;

17. ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງລັດຕາມຂະແໜງການປະຈ່າຢູ່ດ່ານ ໝາຍເຖິງ ຫ່ວຍງານປະຈ່າ ຢູ່ດ່ານທີ່ປະຕິບັດພາລະບົດບາດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດ້ານລະບຽບການໃນການຄວບຄຸມ, ກວດກາ ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງບຸກຄົນ, ຍານັາມພາຫະນະ, ເຮືອບິນ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ສິ່ງຜ່ານ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸຜັນ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຂຶ້ງລວມມີ ໜ່ວຍງານຕໍ່ຫຼວດກວດຄົນເຂົ້າ-ອອກເມືອງ, ພາສີ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ອາຫານ ແລະ ຢ່າ, ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ໜ່ວຍງານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

18. ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືສັນຊາດລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັນຊາດລາວ;

19. ປະຊາຊົນຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ຜົນລະເມືອງລາວ ທີ່ຈິດທະບຽນສຳມະໂນຄົວ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;

20. ຍານພາຫະນະ ໝາຍເຖິງ ພາຫະນະຄົມມະນາຄົມທາງລົດ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ທາງນ້ຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ລວມທັງສິນທີ່ສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ;

21. ຍານພາຫະນະການບິນ ໝາຍເຖິງ ເຮືອບິນ, ເຮົາຄອບເຕີ, ບາລຸນ, ເຮືອບິນບໍ່ມີຄົນຂັບ ແລະ ອຸປະກອນການບິນອື່ນ ທີ່ສາມາດຊູ້ຕົວ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້;

22. ວັດຖຸຜັນ ໝາຍເຖິງ ພະລິດຕະຜັນທາງດ້ານວັດຖຸ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດທີ່ບໍ່ແມ່ນເບົ້າໝາຍທາງດ້ານການຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ;

23. ໂຄງການຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ ໂຄງການທີ່ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດໜັ້ນຄົງ ແລະ ໂຄງການຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;

24. ເຫດສຸດວິໄສ ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ບໍ່ສາມາດ ຄາດຄະເບ ແລະ ຄວບຄຸມໄດ້;

25. **ອີງການຂັ້ນສູນກາງ ໝາຍເຖິງ** ອີງການຈັດຕັ້ງຝັກ ແລະ ລັດຂັ້ນສູນກາງ, ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະັັນນັກຮົບເກົ່າແຫ່ງຊາດລາວ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊຸມຂັ້ນສູນກາງ;

26. **ອີງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໝາຍເຖິງ** ພະແນກ ແລະ ອີງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂັ້ນແຂວງ, ອີງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ, ອີງການປົກຄອງບ້ານ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະັັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອີງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊຸມ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກໍາລັງປະກອບອາວຸດປະຊາຊົນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

27. **ປະເທດໄກຕຽງ ໝາຍເຖິງ** ປະເທດທີ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ລັດ ສ້າງຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ເປັນຊາຍແດນແຫ່ງສັນຕິພາບ, ສະຖຽນລະພາບ, ມິດຕະພາບ, ການຮ່ວມມື ແລະ ການຝັດທະນາ ແບບຍືນຍົງກັບປະເທດໄກຕຽງ.

ລັດ ມີບຸລິມະສິດຝີເສດ ໃນການສ້າງບໍລິເວນຊາຍແດນ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ບ້ອງກັນຊາດ-ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ; ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນຊາຍແດນໃຫ້ດີຂຶ້ນ; ສ້າງໂຄງການຊາຍແດນ ແລະ ກໍາລັງຫຼັກແຫ່ງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃນຫຼຸກສະພາບການ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດແນວທາງ ນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດ ແລະ ພາຍໃນຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນຸນ, ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ, ແຜນຝັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ກົດໝາຍສາກົນ ແລະ ສິນທີສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຕີ;
3. ເຄົາລົບ ເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ ແລະ ຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງກັນ, ບໍ່ຮູກຮານກັນ, ບໍ່ຂຶ້ມຂູ້ດ້ວຍກໍາລັງ ຫຼື ນໍາໃຊ້ກໍາລັງ, ບໍ່ແຊກແຂງເຂົ້າວຽກງານພາຍໃນຂອງກັນ, ສະເໜີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຫຼັກການຝຶ່ງຖານອື່ນຂອງກົດໝາຍສາກົນ;
4. ແກ້ໄຂບັນຫາຊາຍແດນ ແລະ ດິນແດນ ດ້ວຍສັນຕິວິທີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສາກົນ;
5. ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາຜູ້.

ມາດຕາ 6 ຄວາມສໍາຄັນຂອງການສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວນຊາຍແດນ

ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ເສັ້ນທີ່ກໍາມີດຂອບເຂດອະທິປະໄຕ ແລະ ຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງ ສາຫາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ເຄົາລົບ ແລະ ບໍ່ສາມາດລວງລະເມີດໄດ້.

ການສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວນຊາຍແດນ ມີຄວາມສໍາຄັນເປັນຜົສດຕໍ່ການປົກປັກຮັກສາອະທິປະໄຕ, ຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງຊາດ, ຄວາມໜັ້ນຄົງຂອງຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ເປັນໜ້າທີ່ຂອງລັດ ແລະ ຜັນທະຂອງຜົນລະເມືອງລາວຫຼຸກຄົນ.

ລັດ ແລະ ພິນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ມີ ທຳມະນີ ແລະ ຜັນທະ ໃນການຝັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ສົມທິບ ແຫ່ນກັບການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຝຶກຜົນກັບຕ່າງປະເທດ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍ ແດນ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກິດໝາຍ

ກິດໝາຍສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຫັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກິນ

ລັດ ຊຸກຍຸ້, ສິ່ງເສີມການຝຶກຜົນຮ່ວມມືກັບສາກິນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການເຂົ້າ ຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ, ການ ຜິກອົບຮົມ, ສໍາມະນາ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ດ້ວຍວິຊາການ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ມີຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາກ່ຽວກັບຊາຍ ແດນ ແລະ ສິນທິສັນຍາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ ແລະ ສິນທິສັນຍາອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ພາກທີ ॥

ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວັນຊາຍແດນ

ມາດຕາ 9 ລະບຽບການກ່ຽວກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວັນຊາຍແດນ

ລະບຽບການກ່ຽວກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຂົ້າ-ອອກ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
2. ການ ເປີດ, ປິດ, ຍົກລະດັບ ຫຼື ຫຼຸດລະດັບ ດ່ານ;
3. ການກຳນົດເຂດຄວບຄຸມ, ກວດກາ ຢູ່ດ່ານ;
4. ການບິນຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ນ່ານຜ້າຂອງ ສປປ ລາວ ຂອງຍານພາຫະນະການບິນ;
5. ການຈຳກັດ ຫຼື ຢຸດຕິຊົ່ວຄາວ ການເຂົ້າ-ອອກ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
6. ການຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດຂອງຍານພາຫະນະການບິນ ແລະ ເຮືອ ໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸດວິໄສ;
7. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ແມ່ນໍ້າຊາຍແດນ;
8. ໂຄງການການຝັດທະນາ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
9. ການເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 10 ການເຂົ້າ-ອອກ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ການເຂົ້າ-ອອກຂອງບຸກຄົນ, ຍານພາຫະນະ, ຍານພາຫະນະການບິນ ແລະ ການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸຜົນ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເສັ້ນທາງ ທາງລົດ, ທາງລົດໄຟ, ທາງນໍ້າ ແລະ ເສັ້ນທາງ

ບົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ຕ້ອງດຳເນີນຢູ່ດ້ານ, ມີເອກະສານຖືກຕ້ອງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຄວບຄຸມ, ກວດກາຂອງ ຫ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງລັດຕາມຂະແໜງການປະຈໍາຢູ່ດ້ານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການເຂົ້າ-ອອກ, ການນຳເຂົ້າ-ສິ່ງອອກ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸພັນຂອງປະຊາຊົນຊາຍແດນ ຜ່ານຊາຍແດນ ແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ເສັ້ນທາງ ທາງລົດ, ທາງລົດໄຟ, ທາງນ້ຳ ແລະ ເສັ້ນທາງບົນ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງ ຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ມາດຕາ 11 ການເປີດ, ປິດ, ຍົກລະດັບ ຫຼື ຫຼຸດລະດັບ ດ້ານ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ ເປີດ, ປິດ, ຍົກລະດັບ ຫຼື ຫຼຸດລະດັບ ດ້ານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ ເປີດ ແລະ ບິດ ຈຸດຜ່ານຊາຍແດນຊື່ວຄາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ການເຂົ້າ-ອອກ, ການຝັກເຊົາຊື່ວຄາວ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ບໍລິເວນດ້ານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 12 ການກຳນົດເຂດຄວບຄຸມ, ກວດກາ ຢູ່ດ້ານ

ເຂດຄວບຄຸມ, ກວດກາ ໄດ້ຮັບການກຳນົດຢູ່ແຕ່ລະດ້ານ ເຝື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຫ່ມ່ວຍງານຄຸ້ມ ຄອງລັດຕາມຂະແໜງການປະຈໍາຢູ່ດ້ານ ໃນການຄວບຄຸມ, ກວດກາ ແລະ ດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນ ການເຂົ້າ-ອອກຂອງ ບຸກຄົນ, ຍານພາຫະນະ, ຍານພາຫະນະການບົນ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສິ່ງອອກ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸພັນ ຜ່ານຊາຍແດນ ແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 13 ການບັນຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ນ່ານີ້ພົມ ສປປ ລາວ ຂອງຍານພາຫະນະ ການບົນ

ຍານພາຫະນະການບົນ ສາມາດບັນຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ນ່ານີ້ພົມ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງໄດ້ ຮັບການອະນຸຍາດຈາກອີງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການບັນຊາ, ຄວບຄຸມ ແລະ ແນະນໍາຂອງອີງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການບົນຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ມາດຕາ 14 ການຈ່າກັດ ຫຼື ຢຸດຕິຊື່ວຄາວ ການເຂົ້າ-ອອກ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ການເຂົ້າ-ອອກຂອງບຸກຄົນ, ຍານພາຫະນະ, ຍານພາຫະນະການບົນ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສິ່ງອອກ, ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸພັນ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ອາດຈະຖືກຈ່າກັດ ຫຼື ຢຸດຕິຊື່ວຄາວ ຍັ້ນເຫດຜົນດ້ານຄວາມໜົ້ນຄົງຂອງ

ຊາດ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການປ້ອງກັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ຄົນ, ສັດ ແລະ ສັດຖຸຝຶດ ທີ່ລະບາດຮ້າຍແຮງ, ໜ້າດສຸດວິໄສ ແລະ ໜ້າດຜົນຈຳເປັນຮົບດ່ວນອື່ນ ຫຼື ຕາມການສະເໜີຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກໍາມີດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຈຳກັດ ຫຼື ຢຸດຕີເຊື່ວຄາວ ການເຂົ້າ-ອອກຂອງບຸກຄົນ, ຍານັາມພາຫະນະ, ຍານັາມພາຫະນະການບິນ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸຝັນ ຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍາມີດໄວ້ໃນວັກທີ່ໜຶ່ງຂອງມາດຕານ໌. ການຈຳກັດ ຫຼື ຢຸດຕີເຊື່ວຄາວດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລັດຖະບານຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຜ່ານທາງການທຸດ ລວມທັງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນເຜື່ອຊາບ.

ມາດຕາ 15 ການຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດຂອງຍານພາຫະນະການບິນ ແລະ ເຮືອ ໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸດວິໄສ

ໃນກໍລະນີ ຍານັາມພາຫະນະການບິນ ແລະ ເຮືອ ເກີດອຸປະຕິເຫດ, ໜ້າດຂັດຂ້ອງທາງດ້ານເຕັກນິກ, ໜ້າດສຸກສິນ ຫຼື ໜ້າດຈຳເປັນຮົບດ່ວນອື່ນ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງຜ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ສາມາດປະຕິບັດການກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ນັ້ນ, ຜູ້ຄວບຄຸມຍານພາຫະນະການບິນ ແລະ ເຮືອດັ່ງກ່າວຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢຸສະຫາມບິນ ແລະ ທ່າເຮືອ, ຫ່ວຍງານກູ້ໄຟ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອແຫ່ງຊາດ, ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການບິນ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດ ໃນທັນທີ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດການຄໍາແນະນຳຂອງອົງການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 16 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ ເປັນຕົ້ນ ການປຸກຝັງ, ການລົງສັດ, ການຊຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ການກໍສ້າງໂຄງການ, ການຄົມມະນາຄົມ, ການຮ່ວມມືວັດແທກຜູມປະເທດ, ອຸທິກະສາດ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ ໃຫ້ປະຕິບັດການ ກົດໝາຍ, ສິນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ ແລະ ສິນທິສັນຍາອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ສິນທິສັນຍາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ ແລະ ສິນທິສັນຍາອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 17 ໂຄງການການຝັດທະນາ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ໂຄງການການຝັດທະນາ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງປະຕິບັດການແຜນການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງຈາກອົງການທີ່ມີສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ສົ່ງຜົນກະທິບຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 18 ການເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ

ທຸກການເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດບໍລິການ, ເຂດການຄ້າ ແລະ ເຂດສັດຖະກິດ ຢູ່ບໍລິເວນດ່ານ, ເຂດສັດຖະກິດຝຶກສັດ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ກ່ຽວກັບບໍລິເວນຊາຍແດນ, ດ່ານຊາຍແດນ ແລະ ດ່ານສະໜາມບິນສາກົນ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ III

ການສ້າງ, ຄຸມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນ ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວນຊາຍແດນ

ມາດຕາ 19 ການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ພັດທະນາບໍລິເວນ ຊາຍແດນ

ລັດ ຕ້ອງສ້າງ ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ພັດທະນາບໍລິເວນຊາຍແດນ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານ ການເມືອງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ລວມທັງມືບຸລີ ມະສິດໃນການສ້າງເຖິງມີໄຂ້ຮ່າງວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຊາຍແດນ.

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດ ກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງສ້າງແຜນປະຈຳປີ ຜົ່ອຝັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການກໍສ້າງໂຄງລ່າງຝົ້ນຖານ ແລະ ການບໍລິການສາຫະລະນະ, ການຈັດສັນຍຸມລໍາເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ຕາມພາລະບົດບາດ, ຂອບເຂດ ສີດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງຕິມ ແລະ ສະເໜີຂໍຄໍາເຫັນນຳຄະນະກໍາມາທີ່ການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກ່ອນສະເໜີລັດຖະບານ ຜິຈາລະນາຕິກລົງ.

ມາດຕາ 20 ການສ້າງໂຄງການຊາຍແດນ

ໂຄງການຊາຍແດນ ຕີເຢັນໂຄງການລົງທຶນບຸລີມະສິດ ຕາມແຜນການ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກ ອົງການທີ່ມີສິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ເປັນເຈົ້າການສ້າງໂຄງການຊາຍ ແດນປະຈຳປີ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດໜັ້ນຄົງ ຕາມພາລະບົດບາດ, ຂອບເຂດສີດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງຕິມ ແລະ ສະເໜີຂໍຄໍາເຫັນນຳຄະນະກໍາມາທີ່ການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກ່ອນສະເໜີລັດຖະບານ ຜິຈາລະນາຕິກລົງ. ສໍາລັບ ໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສໍາໜັດ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍຊາຍແດນ, ການປັກຫຼັກໝາຍຊາຍແດນຄືນໃໝ່, ບຸລະນະ ແລະ ສ້ອມແປງຫຼັກໝາຍຊາຍແດນ ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນເຈົ້າການ.

ກະຊວງຢ້ອງກັນປະເທດ ເປັນເຈົ້າການສ້າງໂຄງການຊາຍແດນປະຈຳປີ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຄຸນ ຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະເໜີຂໍຄໍາເຫັນນຳຄະນະກໍາມາທີ່ການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກ່ອນສະເໜີລັດຖະບານ ຜິຈາລະນາຕິກລົງ.

ໂຄງການຊາຍແດນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸມຄອງ, ປ້ອງກັນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 21 ການສ້າງ ແລະ ຄຸມຄອງຫຼັກໝາຍຊາຍແດນ

ຫຼັກໝາຍຊາຍແດນ ຕີກກຳນິດ ແລະ ປັກ ຕາມສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບຊາຍແດນທີກຳນິດເສັ້ນຊາຍແດນ ແຫ່ງຊາດ ຢູ່ຜູມປະເທດຕົວຈິງ ຂຶ້ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນ ແລະ ປັກບັກຮັກສາ ໃຫ້ຕີກຕ້ອງ ຕາມຈຸດທີຕັ້ງ, ຮູບ ຊີງ, ຂະໜາດ, ເຄື່ອງໝາຍ, ຕົວອັກສອນ ແລະ ສີ ທີ່ໄດ້ກຳນິດໄວ້.

ເມື່ອຜົບເຫັນ ຫຼື ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຫຼັກໝາຍຊາຍແດນເປົ່າເປົ່າ, ສູນຫາຍ ຫຼື ປັນຈຸດທີຕັ້ງ ກົມກອງ ທະຫານຊາຍແດນທີຮັບຜິດຊອບ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການທີມີສິດທີ ກ່ຽວຂ້ອງ ຜ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ກົມກອງຮັບຜິດຊອບຢ້ອງກັນຊາຍແດນຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງໂດຍດ່ວນ ເຝື່ອປະສານສົມ ທີບກັນແກ້ໄຂ ຕາມສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ.

ການປັກຫຼັກໝາຍຊາຍແດນຄືນໃໝ່, ບຸລະນະ, ສ້ອມແປງ ແລະ ບໍລິສັງຮັກສາ ຫຼັກໝາຍຊາຍແດນ ຕ້ອງ ປະຕິບັດຕາມສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 22 ການລົງທຶນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ

ການລົງທຶນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະ ການພັດທະນາໂຄງລ່າງເືັ້ນຖານ ແລະ ການບໍລິ ການສາຫາລະນະ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມແນວທາງ, ແຜນນະໂໄຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ມີເຂດແດນ ການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເຝື່ອຍິກລະດັບຊີ້ວິດການເປັນຢູ່ຫາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດ ໃຈຂອງປະຊາຊົນຊາຍແດນ ແລະ ຕ້ອງຕິດພັນກັບການເຟີ່ມທະວີວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ມີເຂດແດນການ ປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ສ້າງແຜນການລົງທຶນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ປະຈຳປີ ເຝື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການເຟີ່ມທະວີວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ຕາມພາລະບົດບາດ, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງກິນ ແລະ ສະເໜີຂໍ້ຄໍາເຫັນນໍາຄະນະ ກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກ່ອນສະເໜີ ລັດຖະບານ ແລະ ອົງການທີ່ມີສິດກ່ຽວຂ້ອງ ຜິຈາລະນາຕິກລົງ.

ມາດຕາ 23 ການກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ

ຮາກຖານການເມືອງ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງ, ບັບປຸງ ແລະ ບຸລະນະ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເປັນປົກກະຕິ ຕາມແນວທາງ ນະໂໄຍບາຍຂອງຜັກ ແລະ ລັດ; ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາລະບົດບາດ ໃນການ ນໍາພາ, ຄຸມຄອງ ແລະ ສ້າງບໍລິເວັນຊາຍແດນ ລວມທັງການຄຸມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີປະສິດ ທີ່ພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ.

ສໍາລັບວິທີການສ້າງແຜນການ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ລວມທັງການ ຄັດເລືອກ ແລະ ບໍລິສັງຍິກລະດັບ ພະນັກງານຮາກຖານການເມືອງ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ໄດ້ກຳນິດໄວ້ໃນລະບຽບການ ຕ່າງໜາກ.

ມາດຕາ 24 ການຈັດສັນພູມລໍາເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ

ການສ້າງແຜນການ ກ່ຽວກັບການຈັດສັນພູມລໍາເນົາ ແລະ ອາຊີບ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ເງື່ອນໄຂຫາງດ້ານທຳມະຊາດ, ຈຸດຝີເສດ ແລະ ລັກສະນະສະແພະຂອງ ແຕ່ລະເຂດ, ແຕ່ລະຊຸມຜົ່າ ແລະ ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ. ແຜນການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຮັບປະກັນການປຸກລະດົມ ແລະ ນໍາໃຊ້ ແຮງງານ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນຢ້າງເໝາະສົມ ເຊິ່ງໃນການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ເປັນສິນຄ້າ ເຝື່ອສິ່ງອອກ ແລະ

ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ຫຼັກໝາຍຊາຍແດນ ແລະ ບໍລິເວນຊາຍແດນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບບໍລິເວນຊາຍແດນ, ດ້ານຊາຍແດນ ແລະ ດ້ານສະໜາມບິນສາກົນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສິນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ ແລະ ສິນທິສັນຍາ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ການຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວນຊາຍແດນ ປະກອບມີ ມາດຕະການໃນການປຸກລະຄົມຂົນຂວາຍມະຫາຊຸມ, ດ້ານກົດໝາຍ, ການຫຼາ, ເສດຖະກິດ, ວິທະຍາສາດ-ຕັກນິກ, ວິຊາສະເພາະ ແລະ ກໍາລັງປະກອບອາວຸດ. ສໍາລັບເນື້ອໃນ, ເງື່ອນໄຂ, ຂັ້ນຕອນ, ລະບຽບການ ສຶດ ແລະ ຫັນທີ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການນຳໃຊ້ບັນດາມາດຕະການ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 28 ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວນຊາຍແດນ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ, ອີງການຂັ້ນສູນກາງ, ກໍາລັງປະກອບອາວຸດປະຊາຊົນ, ອີງການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ແລະ ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນອີງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ປະຊາຊົນຊາຍແດນ ແລະ ກໍາລັງປະກອບອາວຸດປະຊາຊົນທີ່ປະຕິບັດຫັນທີ່ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກິງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ.

ທະຫານຊາຍແດນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກິງ ໃນການປະສານສົມທິບກັບກໍາລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບປະຊາຊົນ, ອີງການຂັ້ນສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ.

ກໍາລັງປ້ອງກັນອາກາດ ແລະ ທະຫານອາກາດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດທີ່ອາກາດ.

ກໍາລັງປະກອບອາວຸດປະຊາຊົນທີ່ປະຕິບັດຫັນທີ່ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະສານສົມທິບກັບທະຫານຊາຍແດນ, ກໍາລັງປ້ອງກັນອາກາດ ແລະ ທະຫານອາກາດໃນການປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

ພົນລະເມືອງລາວ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຂອງ ສປປ ລາວ ມີຜົນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເຄົາລົບເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ; ປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ; ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງຫຼາເຂົ້າໃນການປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ; ປະສານສົມທິບ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອທະຫານຊາຍແດນ, ຕໍາຫຼວດກວດຄົນເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ແລະ ເຈົ້າຫັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນທຸກການກະທຳທີ່ເປັນການລະມິດ ອະທິປະໄຕ, ດິນແດນ, ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ.

ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຜູ້ກໍານົດຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປະສານສົມທິບລະຫວ່າງກໍາລັງທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 29 ການຄວບຄຸມ, ກວດກາ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮັບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ດ່ານ

ການຄວບຄຸມ, ກວດກາ ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງຄົນ, ຍານຝາທະນະ, ຍານຝາທະນະການບິນ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸຜັນ ຢູ່ດ່ານ ທາງລົດ, ທາງລົດໄຟ, ທາງນ້ຳ ແລະ ທາງອາກາດ ໃຫ້ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງລັດຕາມຂະແໜງການປະຈຳ ຢູ່ດ່ານ ເປັນຜູ້ດໍາເນີນການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຕໍ່ຫຼຸດກວດຄົນເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທີບກັບກອງກໍາລັງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮັບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນດ່ານຊາຍແດນ.

ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ກະຊວງໄໂຍທາທີການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ປະຈຳຢູ່ດ່ານສະໜາມບິນສາກົນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທີບກັບກອງກໍາລັງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮັບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນດ່ານ.

ມາດຕາ 30 ນະໂຍບາຍ ຮັບປະກັນໃຫ້ການສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວັນຊາຍແດນ

ການສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ໃຫ້ປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
2. ນະໂຍບາຍດ້ານສັງຄົມຕໍ່ປະຊາຊົນຊາຍແດນ;
3. ນະໂຍບາຍບຸລິມະສິດ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຜັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ;
4. ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການຮັບປະກັນຕໍ່ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ.

ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກທີ່ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຕາມພາລະບົດບາດ, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ຫັ້ນທີ່ຂອງຕົນ ແລະ ສະຫຼື່ບໍ່ຄໍາຕັ້ນນຳຄະນະກໍາມາທີ່ການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກ່ອນສະໜີ ລັດຖະບານ ຜິຈາລະນາຕິກລົງ.

ສໍາລັບ ພັນກາງນ-ລັດຖະບານ, ທະໜານ, ຕໍ່ຫຼຸດ ແລະ ຜົນລະເມືອງລາວ ທີ່ບໍາດເຈັບ, ເສຍອົງຄະ, ເສຍສຸຂະພາບ, ເສຍສະລະຊີວິດ ຍ້ອນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫຼື ຖືກລະດົມໃຫ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອຸດໜູນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 31 ການນຳໃຊ້ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະເຕັກນິກ, ອາວຸດ ແລະ ຍຸດໂທປະກອນ

ກໍາລັງທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ສາມາດນຳໃຊ້ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະເຕັກນິກ, ອາວຸດ ແລະ ຍຸດໂທປະກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ IV

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 32 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ມິຕີບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນຍ້າຍ, ທໍາລາຍ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ ຫຼັກໝາຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ສູນຫາຍ, ເສຍຫາຍ ແລະ ເປົ່າ; ເຮັດໃຫ້ທິດເນັ້ນຂອງເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດປຽນທິດ ລວມທັງເຮັດໃຫ້ແລວນນ້ຳທໍາມະຊາດຂອງແມ່ນ້ຳຊາຍແດນ ປຽນແປງ;

2. ຍຸແຍ່ ຫຼື ກໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບ, ຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບຮົບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ; ຕັ້ງ ຖື່ນຖານ ແລະ ທໍາການຜະລິດ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ລວມທັງທໍາລາຍ ໂຄງການຊາຍແດນ;

3. ເຮັດໃຫ້ແຫ່ງນ້ຳຂອງ ແມ່ນ້ຳ ຫຼື ຫ້ວຍນ້ຳຊາຍແດນ ຕັ້ນເຂີນ, ບົກແຫ່ງ, ເຮັດໃຫ້ນ້ຳເຖິວມ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມເປັນຜິດ; ລັກລອບຊຸດຄົນ, ທໍາລາຍຊັບຜະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຜົນປະ ໂຫຍດຂອງຊາດ;

4. ເຂົ້າ-ອອກ ຝ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ; ຄ້າຂາຍເຖື່ອນ, ລັກລອບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເງິນຕາ, ອາວຸດ, ຢາເສບຕິດ ແລະ ເຄີ ຝ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ; ຂົນສິ່ງຜະລິດຕະພັນ ດ້ານວັດທະນະທີ່ເປັນໄຟ ຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິນຄ້າຊະນິດອື່ນ ທີ່ລັດຫ້າມນໍາເຂົ້າ-ສິ່ງອອກ ຝ່ານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;

5. ບິນລ່ວງລໍາເຂົ້າເຂດຫວ່າງຫ້າມ, ຍິງ, ສິ່ງ, ປ້ອຍ ຫຼື ນໍາເອົາ ຍານພາຫະນະການບິນ, ວັດຖຸ ແລະ ເຄີ ຫຼື ມີຄວາມສຽງຕໍ່ການປ່ອງກັນຊາດ-ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເສດຖະກິດ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມປອດໄພຫາງການບິນ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮົບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ;

6. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບຊາຍແດນ ແລະ ລະບຽບ ການຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 33 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິກລົງປຽນແປງເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຊາຍແດນແຫ່ງຊາດມີການປຽນແປງ ຕາມລໍາ ພັງໃຈ;

2. ສວຍໃຊ້ອ່ານາດ, ຫັ້ນທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ຜູ້ອື່ນ ເຊື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ້ຕົນ ແລະ ຜັກ ຜວກຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;

3. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອີງການທີ່ ມີສິດ;

4. ປະຫັນໜ້າທີ່, ເມີນເສີຍ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;

5. ອອກ ຄໍາສັ່ງ, ລະບຽບການ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

6. มีຜິດຕີກຳອົ່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີນກິດໝາຍ ແລະ ສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບຊາຍແດນ ແລະ ລະບຽບການຊາຍແດນ.

ພາກທີ V

ຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄະນະກຳມະການຊາຍແດນຂັ້ນແຂວງ

ມາດຕາ 34 ຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງບໍ່ປະຈຳການ ມີພາລະບິດບາດເປັນເສັນເຫິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ປະຫານປະເທດ ໃນການຊັ້ນນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍູ້ ອີງການຂັ້ນສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອີງການປົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ເປັນໃຈກາງປະສານສິນທີບັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ມີ ປະຫານ, ຮອງປະຫານ ແລະ ກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍປະຫານປະເທດ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ມີຊື່ຫຍໍ່ວ່າ “ຄຊຊ” ແລະ ມີຕາປະທັບສະແພະ ເຜື່ອນມາໃຊ້ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງການ ໂດຍມີກາງໆເລຂາ ແລະ ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ເປັນເສັນເຫິການ ຊ່ວຍວຽກງານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 35 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະຫານ;
2. ລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນຮອງປະຫານ;
3. ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນຮອງປະຫານ ຫັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
4. ລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນກຳມະການ;
5. ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນກຳມະການ;
6. ລັດຖະມົນຕີກະຊວງພາຍໃນ ເປັນກຳມະການ;
7. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ເປັນກຳມະການ;
8. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນກຳມະການ ຫັງເປັນຫົວໜ້າກອງເລຂາຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 36 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງຄະນະກໍາມາທິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ຄະນະກໍາມາທິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊັ້ນນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍຸ້ ແລະ ປະສານສົມທິບກັບອີງການຂັ້ນສູນກາງ, ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ລວມທັງການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບຊາຍແດນ, ສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ;

2. ຊັ້ນນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍຸ້ ແລະ ປະສານສົມທິບກັບອີງການຂັ້ນສູນກາງ, ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນນະໂໄຍບາຍ ແລະ ແຜນຢຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ການສ້າງໂຄງການຊາຍແດນ, ໂຄງການຝັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;

3. ຊຸກຍຸ້ ແລະ ປະສານສົມທິບ ກັບອີງການຂັ້ນສູນກາງ, ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ລວມທັງສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບຊາຍແດນ, ສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ;

4. ຊັ້ນນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍຸ້ ແລະ ປະສານສົມທິບກັບອີງການຂັ້ນສູນກາງ, ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເຂົ້າໃນວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;

5. ຊັ້ນນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍຸ້ ແລະ ປະສານສົມທິບກັບກະຊວງບ້ອງກັນປະເທດ ກ່ຽວກັບການກໍສ້າງກໍາລັງໜັງແຫ່ງທີ່ຄຸ້ມຄ້ອງ ແລະ ບ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ການຝຶກອົບຮົມ, ບໍາລຸງຍົກລະດັບຫາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍລິເວນຊາຍແດນ;

6. ສະເໜີລັດຖະບານ ຜິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກໍາມະການສ້າຫຼວດ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍຊາຍແດນຂອງຝ່າຍລາວ ຜ້ອມທັງຊັ້ນນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍຸ້ ການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຄະນະກໍາມະການດັ່ງກ່າວ;

7. ຊັ້ນນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ຄະນະກໍາມະການຊາຍແດນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມຝິຈາລະນາ ແລະ ຖອດຖອນປົດຮູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;

8. ຊັ້ນນຳ ແລະ ປະສານສົມທິບກັບອີງການຂັ້ນສູນກາງ, ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ຊາຍແດນ ແລະ ດິນແດນ;

9. ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ ຫຼື ຫ່ວຍງານສະເພາະກິດ ເຝື່ອຊ່ວຍວຽກໃນກໍລະນີຈຳເປັນ;

10. ຊັ້ນນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍຸ້ ອີງການຂັ້ນສູນກາງ, ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຮ່ວມມືສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;

11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະ ປະທານປະເທດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໝໍາທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 37 ລະບອບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມລະບອບປະຊຸມ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ກອງປະຊຸມສາມັນ ແລະ ວິສາມັນ.

ກອງປະຊຸມສາມັນ ເປີດຂຶ້ນ ຫົ່ງຈັ້ງ ຕໍ່ປີ ໂດຍມີສະມາຊິກເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍກວ່າ ສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ.

ກອງປະຊຸມວິສາມັນ ສາມາດເປີດຂຶ້ນເວລາໃດກໍໄດ້ ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ ຕາມການຮຽກໂຮມຂອງປະຫານ ຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຕາມການສະເໜີຂອງກໍາມະການຫຼາຍກວ່າເລື່ອໜຶ່ງ.

ກອງປະຊຸມຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດຕີກລົງບັນຫາ ໂດຍຖືເວີຕາມສຽງສ່ວນຫຼາຍຂອງກໍາມະການທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ໃນກໍລະນີມີສຽງທີ່ກັນ ສຽງຂອງປະຫານເປັນອັນຕັດສິນ.

ມາດຕາ 38 ກອງເລຂາ ແລະ ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ກອງເລຂາຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງບໍ່ປະຈຳການ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທີການໃຫ້ແຕ່ຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຫັງເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກອງເລຂາຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ປະກອບມີ ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ກໍາມະການກອງເລຂາຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍປະຫານຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

ຫ້ອງການກອງເລຂາ ແມ່ນ ກົງລັກຫຽບທີ່ກົມຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ມີພາລະບົດບາດຊ່ວຍຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ກອງເລຂາຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ. ຫ້ອງການກອງເລຂາ ມີຕາປະທັບສະເພາະ ເຝື່ອນຳໃຊ້ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງການ.

ຫົວໜ້າຫ້ອງການກອງເລຂາຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ເປັນຮອງຫົວໜ້າກອງເລຂາ ຫັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ.

ມາດຕາ 39 ຄະນະກໍາມະການຊາຍແດນຂັ້ນແຂວງ

ຄະນະກໍາມະການຊາຍແດນຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທີການໃຫ້ແຕ່ອີງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທິບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ຄະນະກໍາມະການຊາຍແດນຂັ້ນແຂວງ ບະກອບມີ ປະຫານ, ຮອງປະຫານ ແລະ ກໍາມະການຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍີກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງອີງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ.

ຄະນະກໍາມະການຊາຍແດນຂັ້ນແຂວງ ມີຊື່ຫຼ຾້ວ່າ “ຄຊຂ” ແລະ ມີຕາປະທັບສະເພາະ ເຝື່ອນຳໃຊ້ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງການ ໂດຍມີພະແນກການຕ່າງປະເທດຂັ້ນແຂວງ ເປັນກອງເລຂາ.

ມາດຕາ 40 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງຄະນະກໍາມະການຊາຍແດນຂັ້ນແຂວງ

ຄະນະກໍາມະການຊາຍແດນຂັ້ນແຂວງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນປະທານ;
2. ອອງເຈົ້າແຂວງ, ອອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຮອງປະທານ ຫັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
3. ຫົວໜ້າກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນກໍາມະການ;
4. ຫົວໜ້າກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫິງບແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນກໍາມະການ;
5. ເຈົ້າເມືອງ, ເຈົ້ານະຄອນ ບ່ອນທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ
ເປັນກໍາມະການ;
6. ຫົວໜ້າຝະແນກພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນກໍາມະການ;
7. ຫົວໜ້າຝະແນກການຕ່າງປະເທດແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນກໍາມະການ ແລະ ຫົວໜ້າກອງເລຂາ.

ມາດຕາ 41 ສິດ ແລະ ພັນຍາທີ່ຂອງຄະນະກໍາມະການຊາຍແດນຂັ້ນແຂວງ

ຄະນະກໍາມະການຊາຍແດນຂັ້ນແຂວງ ມີສິດ ແລະ ພັນຍາທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຊັ້ນນໍາ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍຸ່ ແລະ ປະສານສົມທຶນກັບອີງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ສົມທຶນຢາກ່ຽວກັບຊາຍແດນ, ສົມທຶນຢາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ;
2. ຊັ້ນນໍາ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍຸ່ ແລະ ປະສານສົມທຶນກັບອີງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບ
ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ໂຄງການຝັດ
ທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;
3. ຊຸກຍຸ່ ແລະ ປະສານສົມທຶນ ກັບອີງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການໂຄສະນາ ເພີຍແຕ ແລະ
ສຶກສາອົບຮົມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ລວມທັງສົມທຶນຢາກ່ຽວກັບ
ຊາຍແດນ, ສົມທຶນຢາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
4. ຊັ້ນນໍາ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍຸ່ ແລະ ປະສານສົມທຶນ ກັບອີງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວ
ກັບການສ້າງບໍລິເວນຊາຍແດນໃຫ້ໜັກແຫ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ ດ້ວຍການເມືອງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການປ້ອງ
ກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
5. ຊັ້ນນໍາ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍຸ່ ແລະ ປະສານສົມທຶນ ກັບອີງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການ
ສ້າງທ່າສະໜາມປ້ອງກັນຊາຍແດນທີ່ວປວງຊຸມ ໃຫ້ໜັກແຫ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບການສ້າງທ່າສະ
ໜາມປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບທີ່ວປວງຊຸມຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
6. ຊັ້ນນໍາ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍຸ່ ແລະ ປະສານສົມທຶນກັບອີງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບ
ການສ້າງແຜນການ ແລະ ຈັດສັນຜູມລໍາເນົາ ແລະ ອາຊີບ; ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຝຶ່ນຖານ ແລະ ຈັດສັນການຜະລິດ ຢູ່ບໍລິ
ເວນຊາຍແດນ; ສົມທຶນແຫ້ນການຝັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ກັບການເຜີ່ມທະວີວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນ
ຄວາມສະຫງົບ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
7. ຊັ້ນນໍາການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ກໍາລັງປະກອບອາວຸດປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນ
ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນການບຸກລະດົມຂະບວນການຂອງປະຊາຊົນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປະສານສົມທຶນ
ກັບທະຫານຊາຍແດນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ປຶກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ

ພາກທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ

ມາດຕາ 44 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທີ່ວິປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ;
2. ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;
3. ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫຼົງບ;
4. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 45 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທີບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າສະເໜີ ແນວທາງ, ນະໂໄຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ ແລະ ສະເໜີຂໍ້ຄໍເຫັນນຳຄະນະກຳມາທີ່ການຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ ກ່ອນສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕິກລົງ;
2. ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຊັ້ນໆ, ແນະນຳອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ;
3. ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສ້າງ ແລະ ຊັ້ນໆການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນນະໂໄຍບາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ;
4. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທີບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການເຈລະຈາ ເຝື່ອສ້າງສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບຊາຍແດນ, ສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ ລວມທັງແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບປະເທດໄກ້ຄຽງ;
5. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທີບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບຊາຍແດນ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ;
6. ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນເຫັ່ງຊາດ;

7. เป็นเจ้ากานบะສານສົມທີບກັບອີງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີລັດຖະບານຝຶຈາລະນາຕົກລົງ ເປີດ, ປິດ, ຍົກລະດັບ ຫຼື ຫຼຸດລະດັບ ດ່ານຊາຍແດນ ແລະ ຈຸດຜ່ານແດນຊ່ວຍຄາວ;
8. เป็นเจ้าການປະສານສົມທີບກັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ອີງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອີງການປົກ ຄອງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຂໍຄໍາເຫັນນໍາຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວ ກັບໂຄງການຊາຍແດນທີ່ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດໜັ້ນຄົງ ເປັນຕົ້ນ ໂຄງການການສໍາໜັດ ແລະ ປັກຫຼັກ ພາຍຊາຍແດນ, ການປັກຫຼັກໝາຍຊາຍແດນຄືນໃໝ່, ບຸລະນະ, ສ້ອມແປງ ຫຼັກໝາຍຊາຍແດນ;
9. ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເພື່ອສະເໜີຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງ ຊາດ ຊັ້ນນໍາ ຫຼື ແນະນໍາ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາເຖິງງານ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການເຖືອນໄຫວຂອງອີງການຂັ້ນສູນກາງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ອະທິປະໄຕ ເທິງໝໍາດິນ, ຜື້ນດິນ, ນໍານນໍ້າ ແລະ ນໍານຳຜ້າຂອງ ສປປ ລາວ;
10. ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບອີງການຂັ້ນສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການໂຄສະນາ ເຜີຍ ແຜ່ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ລວມທັງສິນທີ່ສັນຍາ ກ່ຽວກັບຊາຍແດນ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ;
11. ປະສານສົມທີບກັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ໃນການຝຶກອົບຮົມ, ບໍາລຸງຍົກລະດັບ ແລະ ແນະນໍາ ຂະຫານຊາຍແດນ ກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ລວມທັງສິນ ທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບຊາຍແດນ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ, ວິຊາການການທຸດ ແລະ ການແກ້ໄຂ ບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ດິນແດນ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ;
12. ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບກະຊວງ ແລະ ອີງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອີງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
13. ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບກະຊວງ ແລະ ອີງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການ ຈັດຕັ້ງຜົນຂະໜາຍລະບອນນະໂຍບາຍຮັບປະກັນການສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍ່ ລົວເວນຊາຍແດນ;
14. ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບກະຊວງ ແລະ ອີງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການ ຄົ້ນ ຄວ້າ, ນໍາໃຊ້ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເຂົ້າໃນວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
15. ຕາງໝໍາ ສປປ ລາວ ໃນສາຍືວິຜົນການທຸດກັບປະເທດໃກ້ຄຽງ, ບັນດາປະເທດ ແລະ ອີງການ ຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ຄະນະກໍາມາທີການຊາຍແດນ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
17. ນໍາໃຊ້ ສີດ ແລະ ປະຕິບັດໝໍາທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 46 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທຶນກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຊື່ນໍາ, ແນະນໍາ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
2. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທຶນກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສ້າງ ແລະ ຊັ້ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
3. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທຶນກັບກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ;
4. ກໍ່ສ້າງທະຫານຊາຍແດນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ຮັບປະກັນການບັນຊາຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ; ຜິກອີບຮົມ, ບໍລິສັດວິຊາສະເພາະ, ການທຸດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ລວມທັງສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບຊາຍແດນ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ພາລະບິດບາດການເປັນກໍາລັງຫຼັກແຫ່ງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ;
5. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທຶນກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສະເໜີສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
6. ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຄະນະກຳມາທີ່ການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຊັ້ນໍາ ກ່ຽວກັບໂຄງການຊາຍແດນ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ; ການປະກອບຍານພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ແລະ ຈັດສັນທິກິນ ໃຫ້ແກ່ກໍາລັງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
7. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທຶນກັບອົງການຂັ້ນສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍລະບອບນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
8. ຄົ້ນຄວ້າ, ນໍາໃຊ້ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
9. ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນ, ການປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ;
10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ ຕໍ່ຄະນະກຳມາທີ່ການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນໍາໃຊ້ ສິດ ແລະ ບະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ສໍາລັບທະຫານຊາຍແດນ ມີ ສຶກ ແລະ ຫ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮັບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ແລະ ການກໍ່ສ້າງກໍາລັງທະຫານຊາຍແດນ;
2. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕາມແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຂຶ້ນນໍາຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;
3. ເປັນເຈົ້າການປະສານສິນທີບັນດາອີງການ, ຂະແໜງການຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຝື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັນທຸກການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ສິ່ງຜົນກະທິບຕໍ່ ອະທິປະໄຕ ແລະ ຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງຊາດ, ຄວາມໜັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມໜັ້ນຄົງຂອງຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮັບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;
4. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ລະບົບຫຼັກໝາຍຊາຍແດນ, ວັດຖຸທີ່ເປັນຫຼັກໝາຍຊັ້ນອັກເສັ້ນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ໂຄງການຊາຍແດນ; ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຫ່ງນໍ້າ ແລະ ບັນດາແຫ່ງນໍ້າຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ລວມທັງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;
5. ຮ່ວມມືກັບກໍາລັງປ້ອງກັນຊາຍແດນຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທີສັນຍາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ;
6. ແນະນໍາອົງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກໍາລັງປະກອບອາວຸດປະຊາຊົນ ໃນການສ້າງທ່າສະໜາມປ້ອງກັນຊາຍແດນທີ່ວ່ວງຊົນ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;
7. ເນັບກໍາ, ວິເຄາະ, ຕີລາຄາຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຄາດຄະນະສະພາບການຊາຍແດນ ເຝື່ອສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງ;
8. ກຽມຜ່ອມສຸຮົບ, ຕ້ານການກໍ່ກະບິດລຸກຮື້ຂຶ້ນດ້ວຍກໍາລັງປະກອບອາວຸດ, ສົງຄາມຮຸກຮານ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;
9. ເຂົ້າຮ່ວມສ້າງຮາກຖານການເມືອງ, ຈັດສັນຍົມລໍາເນົາ ແລະ ອາຊີບ, ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຜົ້ນຖານ, ຜັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຊົນເຜົ່າ, ສາສະໜາ ຕິດຜັນກັບການເຝື່ມທະວີວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ;
10. ຮັບ ແລະ ນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຍານພາຫະນະຜົນລະເຮືອນ ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນ ຍ້ອນເຫດຜົນການປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
11. ເຂົ້າຮ່ວມການຕ້ານ, ສະກັດກັນ, ຕອບໂຕ ແລະ ຮັບມືກັບ ໄຟຟັບທຳມະຊາດ, ອຸປິກກະໄຟ, ການປ່ຽນແປງດິນຝ້າອາກາດ, ພະຍາດຕິດຕໍ່; ຄົ້ນຫາ, ກູ້ໄຟ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 47 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທີບກັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ປຶກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັນອາຊະຍາກໍາ ແລະ ການກະທຳອື່ນ ທີ່ຜິດກິດ ມໍາຍ ຢູ່ບໍລິເວັນຊາຍແດນ;

2. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທີບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ແລະ ອົງການ ຂັ້ນສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສ້າງນິຕິກໍາ ກ່ຽວກັບການປະສານງານ ລະຫວ່າງໝ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງລັດຕາມຂະແໜງ ການປະຈຳຢູ່ດ້ານ ເພື່ອຄວບຄຸມ, ກວດກາການເຂົ້າ-ອອກຂອງລົນ, ຍານີ້ພາຫະນະ ແລະ ຍານີ້ພາຫະນະການບິນ, ການ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸຜົນ ຢູ່ດ້ານ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;

3. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທີບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປຶກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນດ້ານ;

4. ປະສານສົມທີບກັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ໃນການສຶກສາອົບຮົມ, ບໍາລຸງຍິກລະດັບວິຊາສະແພາ ດ້ານວຽກງານປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ໃຫ້ແກ່ກ່າລັງຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມ ຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;

5. ປະສານສົມທີບກັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດໃນການແລກປຽນສະພາບການ, ຮັບປະກັນຄວາມເປັນ ເອກະພາບທາງດ້ານແນວທາງໃນການຊັ້ນນໍາ ກ່ຽວກັບການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັນອາຊະຍາກໍາ ລວມທັງການກະທຳ ຜິດອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປຶກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນ ດ້ານຊາຍແດນ ແລະ ບໍລິເວັນຊາຍແດນ;

6. ຮ່ວມມືກັບສາກິນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ປະສານສົມທີບກັບກະຊວງປ້ອງ ກັນປະເທດ ໃນການຮ່ວມມືກັບສາກິນກ່ຽວກັບການປຶກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບ ຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນດ້ານຊາຍແດນ ແລະ ບໍລິເວັນຊາຍແດນ;

7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ປຶກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນດ້ານ ຕໍ່ຄະນະກຳມາທີ່ການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ລັດ ຖະບານ ຢ້າງເປັນປົກກະຕິ;

8. ນຳໃຊ້ ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ສໍາລັບຕໍ່ຫຼວດກວດຄົມເຂົ້າ-ອອກເມືອງ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງ ຊາດ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທີ່ການໃຫ້ແກ່ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງດ້ານ, ການ ຄວບຄຸມ, ກວດກາການເຂົ້າ-ອອກ ດ້ານ, ການປຶກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະ ບຽບຮູບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວັນດ້ານ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ເປັນເຈົ້າການໃນການລາຍງານ, ປະສານສົມທີບໂດຍກົງກັບອົງການຂັ້ນສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງ ການປຶກຄອງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ມີເຂດແດນການປຶກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ລວມທັງກ່າລັງປ້ອງກັນຊາຍແດນ ແລະ ອົງການທີ່ມີສິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງປະເທດໄກ້ຄຽງ ເພື່ອຮ່ວມກັນແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນ

ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນດ່ານ ຜ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ ກະຊວງບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄະນະກຳມາທີການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;

3. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ສິນທີສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ ແລະ ສິນທີສັນຍາອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂຶ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ;
4. ຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ດໍານຊາຍແດນຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງ;
5. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 48 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີເຂດແດນການປົກຄອງຕິດກັບຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການຊັ້ນນຳ, ແນະນຳຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສ້າງບໍລິເວນຊາຍແດນໃຫ້ໜັກແໜ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ ດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ປ້ອງກັນຊາດ-ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
3. ສ້າງທ່າສະໜາມປ້ອງກັນຊາຍແດນທົ່ວປວງຊຸມ ໃຫ້ໜັກແໜ້ນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ ໂດຍສອດຕ່ອງກັບການສ້າງທ່າສະໜາມປ້ອງກັນຊາດ-ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ທົ່ວປວງຊຸມຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
4. ສ້າງແຜນການ ແລະ ຈັດສັນຜູມລໍາເນົາ ແລະ ອາຊີບ; ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຝຶ່ນຖານ ແລະ ຈັດສັນການ ຜະລິດ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ; ສິນທີບແໜ້ນການຝັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ກັບການເຝື່ນທະວີວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;
5. ຊັ້ນກຳລັງປະກອບອາວຸດປະຊຸມ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລະ ບຸກລະດົມຂະບວນການຂອງປະຊາຊົນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປະສານສິນທີບກັບທະຫານຊາຍແດນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ປົກບັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ລວມທັງການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກົ່ນອາຊະຍາກໍ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
6. ປະສານສິນທີບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຝັດທະນາເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ຢູ່ແຕ່ລະເຂດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຝັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້ວວ;
7. ປະສານສິນທີບກັບອົງການຂັ້ນສຸນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການລະດົມທີ່ວ່າຍຸລະກິດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນວຽກງານການ ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຝຶ່ນຖານ, ຝັດທະນາການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;
8. ປະສານສິນທີບກັບອົງການຂັ້ນສຸນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຂົນຂວາຍ ແລະ ຊຸກຍຸບນັດກາອົງການ ຈັດຕັ້ງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃນຂອບເຂດທີ່ປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ສະໜັບສະໜູນທ້ອງຖິ່ນ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ.

9. ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
10. ຮ່ວມມືກັບອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກິດໝາຍ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາກ່ຽວກັບລະບຽບການຊາຍແດນ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ ສີດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 49 ສີດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນອື່ນ ຫໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນອື່ນ ຫໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສີດ ແລະ ຫ້າທີ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານສົມທິບ ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕາມພາລະບິດບາດ, ຂອບເຂດສີດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2 ການກວດກາ ວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 50 ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 44 ຂອງກິດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະັນນັກຮົບຕໍ່າລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົມ.

ມາດຕາ 51 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ່ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
2. ການ ນຳໃຊ້ສີດ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່, ພັນທະ ແລະ ຂັ້ນທຳມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
3. ການປະຕິບັນນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
4. ການນຳໃຊ້ງົບປະມານ ເຂົ້າໃນວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 52 ຊຸບການກວດກາ

ກວດກາ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຂຶ້ງແມ່ນ ກວດກາຕາມແຜນການປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາ ແມ່ນອນ;
 2. ກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຂຶ້ງແມ່ນ ກວດກາອກແຜນເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມ ຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
 3. ກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຂຶ້ງແມ່ນ ກວດກາແບບຮົບດວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກ ກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.
- ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VII

ງົບປະມານ

ມາດຕາ 53 ຝົບປະມານ

ລັດຖະບານ ຈັດສັນງົບປະມານທີ່ເໝາະສີມ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ. ແຫ່ງງົບປະມານສໍາລັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ວົບປະມານຂອງລັດ;
2. ແຫ່ງລາຍຮັບເອີ້ນ ທີ່ນີ້ກັບຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54 ການນໍາໃຊ້ງົບປະມານ

ອີງການຂັ້ນສູນກາງ ນຳໃຊ້ງົບປະມານບ້ວງຂອງສູນກາງ ເຊົ້າໃນວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ນຳໃຊ້ງົບປະມານບ້ວງຂອງທ້ອງຖິ່ນ ເຊົ້າໃນວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

ງົບປະມານສໍາລັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ນໍາໃຊ້ເຊົ້າໃນເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການຝັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;
 2. ການສ້າງໂຄງການຊາຍແດນ;
 3. ການຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນຊາຍແດນ, ປັກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮົບຮ້ອຍ ຂອງສັງຄົມ ຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;
 4. ການປະຕິບັດລະບອບນະໂຍບາຍ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຮັບຜິດຊອບໂດຍກິງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ;
 5. ການປະຕິບັດລະບອບນະໂຍບາຍທິດແຜນຄືນ ສໍາລັບຊັບສິນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດ ຕັ້ງທີ່ເສຍຫາຍ ຫຼື ເຟັງຈາກການ ລະດົມ, ເກັບແກນ, ເຊົ້າ ຫຼື ໜົມາຊື້ຂອງອີງການທີ່ມີສິດ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳ ເນັ້ນຍ້ອນເຫດຜົນການປ້ອງກັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.
- ສໍາລັບລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ເຊົ້າໃນວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໜາກ.

มาตรา 55 งานขั้นแผ่น, จัดสัม, คุ้มครอง และ นำໃຊ້ງປະມານເຂົ້າໃນວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

งานขั้นแผ่น, จัดสัม, คุ้มครอง และ นำໃຊ້ງປະມານ ເຂົ້າໃນວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົງປະມານແຫ່ງລັດ.

งานຈัดສັນ, คุ้ມຄອງ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ສະຫຼຸບງົງປະມານ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VIII ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

มาตรา 56 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເຕັ້ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຢໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

มาตรา 57 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ຖົກລົງໃຫດຫາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

มาตรา 58 ວັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ

ລັດ ກຳນົດເອົາວັນທີ 12 ຕຸລາ ເປັນວັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ. ໃນແຕ່ລະປີ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງສະເໜີມສະຫຼອງໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ.

ຄະນະກຳມາຫິການຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຊັ້ນນຳ, ແນະນໍາອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນສຸນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງສະເໜີມສະຫຼອງວັນຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

มาตรา 59 ການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ, ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ກຳນົດຫຼັກການຜົ່ນຖານ ໃຫ້ແກ່ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍອື່ນກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ.

ຖ້າກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ນໍາໃຊ້ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຖ້າກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຫາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດບົນຫາສະເພາະໃດໆນີ້ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ນໍາໃຊ້ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍທີ່ກຳນົດກ່ຽວກັບບັນຫາສະເພາະນັ້ນ.

ຖ້າກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດບັນຫາສະເພາະ ໄດ້ນີ້ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ມີບັນຍັດກຳນົດທີ່ແຕກຕ່າງກັບສິນທີ່ສັນຍາ ກ່ຽວກັບຊາຍ ແດນແຫ່ງຊາດ, ສິນທີ່ສັນຍາ ກ່ຽວກັບລະບຽບຊາຍແດນ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນ ຜາສີ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສິນທີ່ສັນຍານັ້ນ.

ມາດຕາ 60 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 61 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດຟາຍຫຼັງ ປະການປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສິບຫ້າວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວມແຕ່ຖືກຍິກເລີກ.

ປອ ໄຊສິມພອນ ພິມວິຫານ